

چەند سەرنجىك لەسەر گۆرستانى چراگان بە فارسى

رەزا مەنوجەرى

بەم دوایانە یەکیکی دى لە کۆمەڵە شیعەرەکانى شىركۆ بىكەس وەرگىڤردراوەتە سەر زمانى فارسى. ئەو کۆمەڵە شیعەرە تىكستى (گۆرستانى چراگان) ە، كە شىركۆ لە (2004) داو بەرپىگای دەزگای چاپ و پەخشى سەردەمەو ە بلاوىکردۆتەو ە. ھەرۆك لە پىشەكیى وەرگىڤردراو ە فارسییەكەیدا ناماژەى پىكراو ە، گۆرستانى چراگان چارەنووسى گەلیكە كە كۆمەل كۆمەل لەسەر

دهستی زۆله میلیشیا به عسییه کان دهبران بۆ توپزاو له وێرا به زیل دهیانبردن بۆ ئەشکهنجه خانه کانی عه رعر و نوگره سه لمان، له بیابانه ناکوتا کانی عه رهبستاندا له لایه ن سه گه ره شه کانه وه پیشوازی مه رگیان لیده کرا.

وه رگی پری گۆرستانی چراکان واته (رهزا که ریم مجاور) ناسراو به (تا پۆ) ئەم دیوانه شیعییه ی له دوو توپی کتیبکی (135) لاپه رهییداو به تیرازی سئ هه زار دانه و به رگیه ی (چاپه مه نیی پویان) ه وه بلاو کردۆته وه.

بیگومان وه رگی پان پردیکه له نیوان گه لان و کولتوره جو راو جو ره کاندایا تا کو زۆرترو خیراتر به یه کدی ئاشنا بن. له م نیوانه دا وه رگی پانی ئەده بو به تایبته شیعر ده توانی ت رۆی بالای نزیک بوونه وه ی کولتوره کان بگی ریت. گه رچی هه ندیک له و پڕوایه دان شیعر وه رناگی ریت و پڕوایان به وه رگی پانی شیعر نییه، به لام له لایه کی دیکه وه جگه له وه رگی پانی شیعر بۆ سه ر زمانه کانی دیکه به دیل یان ئەلته رناتیقی ک نییه، له م روانگه یه وه و که سانی ک ده ست ده کهن به وه رگی پانی شیعر و له وانیه نیازیان تۆکمه کردنی پردی په یوه ندیی ئەده بی و رۆشنی ریی گه لان بی ت، پی ده چی ت گۆرستانی چراکان له چوارچی وه ی ئەو نیازه دا وه رگی ردا بی ته سه ر زمانی فارسی. شیعر به هۆی ئاوازی تایبته، ته کنیکی شاعیر و دارشته وه ی ئەده بی پیویستی به لیورد بوونه وه یه کی فراوان ده بی ت تا کو وینا کردنه کان، وشه و زارا وه کان و کیشانه وه ی جوانی شیعره کان وه ک خویان یان به لانیکه مه وه تارا ده یه کی زۆر له شیعی شاعیره که بچن.

که ریم مجاور له هه ندیک شویندا ئەم خالانه ی به سه ردا تی په ریوه یان ره چاوی ورده کارییه کانی نه کردوه، بۆ نمونه:

له مدیوه وه با هه ناوی کزه کانی هه موو دیاریی...

به مجۆره کراوه به فارسی

- تاکزین سوی

به رویت بیاید

قلب نسیم های اوی -

یه ک: ئاوازه که تی کچوو وه یه ک رسته ی شیعر بووه به سئ رسته ی شیعر.

دوهم: دارشته وه ی کوردییه که له گه ل فارسییه که یدا جیاوازه.

سییه م: هه ناوی کزه کانی بووه به (قلب نسیم های اوی) گه رچی کزه با هه یه و له وانیه نه نسیم

دروست بی ت، به لام کزه یه کی ده رد و ئازارو ژان هه یه، که له وه رگی پانی فارسییه که یدا ونبوو.

(په لکه گیای غه مگین) کراوه به (برگ های سوگوار) خۆی سه رج نییه، هه موو غه مگینییه که بۆ

سوگوازی بی ت، یان په لکه گیا به ته نها به رگ نییه، (برگ های سوگوار) به رگی گیاییه یان دارو

درهخت؟ ئەوه دیار نییه، یان په لکه مانایه کی دیکه ده دات، که له فارسیدا ده بی ته گیسو، لی ره دا

کۆمه لیک مانا وینه ونبوون.

- (فانۆزیک هیلاک) بووه به (فانوسی رنجور) رنجور، مانای کزو لاوازو بی توانایه، واته

له فارسییه که دا ئەو مانایه ده دات، که فانۆزه که کزه و به دلنیا ییه وه کزه، به لام فانۆزیک هیلاک

له وانیه رۆژیک به توانا بوو بی ت و له داوایدا هیلاک کرابی ت و له وانیه له داوژدا ببو ژیته وه.

- (بۆی به ستم) بووه به (گريبان من اويخت) له كوردییه كه دا باس له گيرفان و هه لئاسین ناکریت.

- هه به كراسی شیعره وه

وهك پۆشاکى

چپای ته م له دامیندا گرمۆله بوو

بووه به:

با جامه گان شعر

به سان جامه ی قله ای

با دامنی سرشار ابرومه

له كوردییه كه دا باس له هه ورو لیوانلیوی و سه رپێژیوون ناکریت.

- وهك به رگی گره ژوی

دارستانیکی کۆست كه وتوو

بووه به:

به سان برگ های برگریزان جنگهی منحوس.. له هیچ شوینیکی زمانی كوردیدا كۆست كه وتوو

به مانای ناپیرۆز و نه فره تلیكراو و سه روپیی به شه پ نییه، ده لیت دارستانه كه كۆستی كه وتوو نهك

نه فره تلیكراو و ناپیرۆزه سه به شه په، له هه مانكاتدا ئاواز و ویناكه ی تیکچوو.

- ئه سپ هاته ناو شالوی قادیسیه و یه رموکه وه و

ئیت نه پۆی

له فارسیدا بووه به:

اسب میان یرموک و قادیسیه غلتید و برنگشت

له شیعره كوردییه كه دا باس له گه وزاندن! و خولانه وه! ناکریت، به لكو باس له هاتنی ئه سپ

دهكات.

- باز هاته ناو ئه م ئاسمانی عه ره به وه،

ئیت نه پۆی

به فارسی: عقاب

در آسمان عرب

اوج گرفت

هیچ كه ئاواز و ته کنیکی شیعره كه به ته واوه تی گۆراوه له فارسییه كه دا باس له به رزبوونه وه ی

بازدهكات تاكو ئه وچ واته ترۆپك و لوتكه!

- گوێچكه ی شیعرم

زۆر پوكه پوك و كپووزه و

نالنه نالی عومری خۆمی بیرچۆته وه

به لام ئه وه ی كه به رده وام

له ناو گوێچكه ی شیعرى مندا

دیته و ئه چیی و نازاره و ئه زنگیته وه

زریکه‌ی ژنه نه‌نفال و کچه‌کانمه و
هه‌تا نه‌مرم
ئه‌م کاروانی زریکه‌یه
هه‌ردیته و دئی و دوا‌یی نایه و
نا‌پرته‌وه

له‌فارس‌یی‌ه‌که‌یدا نوسراوه:

گوش شعر من

لا به وناله‌ی عمر مرا

ای بسا

فراموش کرده است

انچه اما درون شعر من

مدام

در آمدو رفت و

طنین انداز است

فریاد زنان انفال و دختران من است و

پایانی بر آن نسیت.

هیچ که ئاواز و ته‌کنیک جیاوازه، به‌لام په‌رینی هه‌تا نه‌مرم-ئه‌م کاروانی زریکه‌یه- هه‌ردیته و دئی و دوا‌یی نایه و له‌سه‌ر چ بنه‌مایه‌که دیار نییه و له‌لایه‌کی دیکه‌وه (له‌ناو گو‌یچکه‌ی شیعی‌ی مندا) کراوه به (درون شعر من) لی‌ره‌دایه (گو‌یچکه) له‌وه‌رگی‌پرا‌نه فارس‌یی‌ه‌که‌یدا ب‌پراوه.

-ئه‌و هه‌موو قاسپه‌ی به‌فرانه و

یه‌که به‌یه‌کی ئه‌و گول و ئه‌ستیره‌ی ده‌شتانه و....

به‌مشیوه‌یه کراوه به‌فارس‌ی:

ان همه نغمه‌ی سرد سپری را و

یکایک شبتاب‌های دشتها را

-باس له به‌فر کراوه نه‌ک کو‌یستان و ناوچه سارده‌کان و گول ئه‌ستیره‌ی ده‌شتانه مانای (شبتاب‌های دشتها) نادات. ئه‌م نمونه‌چهند نمویه‌کی که‌من، که به به‌راوردکردن له‌گه‌ل کوردییه‌که‌یدا به‌رچاو ده‌که‌ون، بی‌گومان نمونه‌ی ترو شیوه‌ی دی هه‌یه، که ئه‌گه‌ر زورترو زه‌قتر نه‌بن ئه‌وه به‌دنیاییه‌وه که‌متر نیین. هه‌روه له‌سه‌ره‌تادا گوتم ده‌رباره‌ی وه‌رگی‌پران و به‌تایبته وه‌رگی‌پرانی شیعی‌ی باس و خواسی زور له‌ئارادایه، به‌لام وه‌رگی‌پرا‌نه‌کان هه‌رچو‌ئیک بن و هه‌رچییه‌که بن له شیعی‌ی که‌مکردن و په‌راندن و لی‌زیادکردن ری‌گا پی‌دراو و گونجاو نییه، چونکه هه‌ریه‌که له‌و نزیکبونه‌وانه سه‌راپای شیعی‌ی که‌ ده‌گو‌ریت یان راستتر بل‌یین تی‌کیدهدات، یان ئاواز، ته‌کینک، وینه‌کان و د‌ارشته شازه‌کان لی‌ک هه‌لده‌وه‌شی‌ینیت یان ئه‌وه دیته ئاراه که ئه‌وانه شیعی‌ی دوو شاعیری جیاوازن.